

XLI.

Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte.

Nadat hij Vlaanderen doorreisde had, trok Uilenspiegel opnieuw naar de Duitse streken, maar voelde zich zoo oud en uitgeleefd, dat hij zijn intrek in een klooster nam, in de hoop, zijn laatste dagen op zoo rustig mogelijke wijze door te brengen. Tijn was echter voor de vrijheid geboren en kon het niet kroppen tusschen de vier wanden van een kloostercel. Ook maakte hij het zoo bont bij de monniken, dat hij ten slotte wel verplicht was, elders een onderkomen te zoeken. Zoo ging Tijn dus nogmaals de baan op, thans echter voor de laatste maal. Inderdaad, te Möllen voelde hij

Vier weken na mijn dood zal men den koffer openbreken...

zijn laatste krachten begeven en moest hij door een paar vrienden naar het gasthuis gedragen worden. Dit ziekenhuis stond alom bekend als het «Huis van den Heiligen Geest». Terwijl de vrienden den doodzieken guit er heen brachten, jammerde deze :
— Mijn heele leven heb ik er naar gestreefd en heb ik God gebeden, dat de Heilige Geest in mij zou komen en nu heeft God het zoo gewild, dat ik in den Heiligen Geest aanlandt!

De vrienden moesten er om lachen en dachten:

— Zooals zijn leven geweest is, zoo zal ook zijn einde zijn.

Weldra werd Tijl zoo ziek, dat de menschen hem den raad gaven een priester tot zich te roepen, om zijn geweten te ontlasten door de biecht van zijn talrijke zonden. Dat deed Uilenspiegel, want hij voelde wroeging en wilde sterfen als een goed kristen.

Naast Tijl's ziekbed stond een groote, zorgvuldig gesloten reiskist, die heel het bezit van den schalk bevatte. Toen zijn laatste uur geslagen had, toonde Uilenspiegel zijn vrienden een testament, dat als volgt was opgemaakt:

— Als de Heer zich over mij zal ontfermen en ik sterf, zoo wensch ik begraven te worden in gewijden grond en verlang, dat men, volgens de eeuwenoude kristelijke gebruiken, mijn arme ziel helpe met vigiliën en zielemissen. Vier weken na mijn dood zal men den koffer openbreken en

mijn bezittingen verdeelen in drie gelijkwaardige deelen. Een deel zal het gasthuis toekomen, een tweede deel den Raad van Möllen en het derde deel weze geschonken aan mijn bloedverwanten.

Kort daarop stierf hij. Hoe groot was echter de ontzetting der erfgenamen, toen ze vier weken later den koffer openbraken en deze enkel gevuld bleek met... steenen !

XLII.

Hoe Uilenspiegel begraven werd.

Dat het bij Tijl's begrafenis niet gewoon was toegegaan, zal de lezers voorzeker niet verwonderen.

Toen allen rond het open graf geschaard stonden en men de zware kist wilde neerlaten, brak plots de koord en daar plofte de kist naar beneden en kwam rechtop in den kuil te staan. Toen vonden de aanwezigen, dat het beter was Tijl aldus te laten rechtstaan, want het was hem zoo wonderlijk toegegaan in zijn leven, dat hij thans ook wel anders dan Jan en alleman mocht begraven worden.

Ze wierpen dus den kuil dicht en plaatsten een steen op het graf. Daarop stond een uil afgebeeld, die een spiegel in de klauwen houdt; en onder dien uil was het volgend grafschrift gebeiteld :

*Niemand rake dezen grafsteen aan,
Uilenspiegel is rechtstaand in het graf gegaan.*

EINDE.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel bulde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102